

BJÖRN BERGSTRÖM

VALLEY FIELDS

Förstädernas förstad

Dulwich College och den närliggande byn West Dulwich symboliserade för Wodehouse den lyckligaste perioden i hans liv, "six years of unbroken bliss". Med utgångspunkt från detta skapade han den fridfulla, lummiga förstadsidyllen Valley Fields, en idyll som då och då skulle skakas av diverse dramatiska händelser..

Det börjar dock inte så idylliskt, "Valley Fields av idag är en kompakt samling hus, och man kan komma dit inte endast med buss utan också med tåg och spårvagn." "Burberry Road är inte en av Valley Fields fashionablaste gator, utan de flesta husen är hopbyggda två och två. San Rafael hörde till denna kategori och förenades likt en siamesisk murbrukstvilling med huset intill, Mon Repos. Framför huset fanns en smal sandremsa, två rabatter med vintergröna som sågo ut att be om ursäkt, en häck och i häcken en grind med fem spjälor..." Men längre fram i texten blir det bättre; "I likhet med de övriga trädgårdarna i trakten gjorde den sin ägare heder - den var liten, men mycket grönskande och nätt och rogivande." *Sam hos tidningskungen(1935)*

I originalet, *Sam the Sudden(1925)* fortsätter texten som inte finns med i den svenska översättningen "The fact that, though so widely built over, Valley Fields has not altogether lost its ancient air of of rusticity is due entirely to the zeal and devotion of its amateur horticulturists. More seeds are sold each spring in Valley Fields, more lawn mowers pushed, more garden rollers borrowed, more snails destroyed, more green fly squirted with patent mixtures, than in any other suburb on the Surrey side of the river".

"Valley Fields, sunlit and picturesque, struck him as distinctly jolly. With its pleasant gardens and leafy trees, it had something of the air of a village." "Solbelyst och pittoreskt gjorde Valley Fields ett angenämt intryck på honom. Tack vare sina vackra trädgårdar och lummiga träd påminde det om en liten by." *Big Money(1931)/Fina papper(1936)*

”The sunshine of a fine summer morning was doing its best for the London suburb of Valley Fields, beaming benevolently on its tree-lined roads, its neat little gardens, its rustic front gates and its soaring television antennae. It was worth the sun’s while to take a little trouble over Valley Fields, for there are few more pleasant spots on the outskirts of England’s metropolis.” *Something Fishy(1957)/ Rävspel(1957)*

Äventyren börjar med *Sam the Sudden(1925)/Sam hos tidningskungen(1935)* där vi möter en dynamisk ung amerikan som gått i skola i England och då, enligt sin farbror, inte lärt sig någonting av värde. Hemma i USA hade han mest roat sig, bland annat med en fisketur till Kanada och där hade han på kojans vägg funnit ett fotografi på en underskön kvinna och blivit blixtförälskad i henne. Problemet är att han inte vet vem hon är. Farbrodern, som tröttnat på den unge mannens leverne, skickar honom till England för att arbeta hos tidningskungen Lord Tilbury. Genom diverse turer får han veta vem flickan är och var hon bor, Valley Fields, Burberry Road, San Rafael. Hennes namn är Kay Derrick och hon har hamnat här hos sin ingifte morbror, Mr Wrenn, efter att hennes döde far inte lämnat något annat efter sig än enorma skulder. Mr Wrenn är redaktör för Pykes Hemmets Vän och Sam ser till att bli hans assistent. Dessutom har han lyckats hyra Mon Repos, grannhuset som är sammanbyggt med San Rafael. Problemet är att han alltför impulsivt och intensivt kysst Kay första gången hon fick se honom, han hade ju sett och kysst henne, i alla fall hennes fotografi, ett otal gånger förut.

Han lyckas dock förbättra sina utsikter. bland annat genom att hämta ner hennes katt från ett högt träd efter att hans kock Hash Todhunter mycket bestämt och, som vi ser här, våltaligt vägrat;

”Me?” he said, marvelling. ”You mean me?”

”Yes”.

”Climb up this ’ere tree and fetch that there cat?”

”Yes”.

”Lady,” said Hash, ”do you think I’m an acrobat or something?”

”Only go breaking your neck. What we ought to do ’ere is to stand under the tree and chirrup.”

”A cousin of mine broke two ribs playing this sort of silly game.”

”Two ribs he broke, besides a number of contusions.”

”It’s now that’s the dangerous part, miss.” ”The coming down, what I mean. I don’t say the climbing up of one of these ´ere ellums is safe - not what you would call safe; but it’s when you’re coming down that the nasty accidents occur.”

Plum blev uppenbarligen så nöjd med formuleringarna här att han i stort sett ordagrant använde dem i *Company for Henry(1967)/Sammelsurium(1968)* när Jane Martyn förgäves försökte få en medlem av byns ledighetskommitté att hämta ner en katt. Här kom Bill Hardy, boende i Mon Repos till undsättning och blev på köpet störtlövsförälskad i henne, som tursamt nog visade sig vara syster till hans gamle skolkamrat och tillfälligt inneboende Algy Martyn.

”Me?” he said, marvelling. ”You mean me?”

”Yes.”

”Climb this here tree and fetch down that there cat?”

”Yes.”

”Lady,” said the gentleman of leisure, ”do you think I’m an acrobat or something?”

”Only go getting that suit of yours dirtied up. What we ought to do is stand under the tree and chirrup.”

A friend of mine broke two ribs playing this silly sort of game.”

”Two ribs he broke, besides a number of contusions.”

”It’s now that’s the dangerous part, miss.” ”The coming down, I mean. I don’t say climbing up one of these ellums is safe, not what you’d call safe, but it’s when you’re coming down that the nasty accidents occur.”

Här möter vi också för första gången herrskapet Molloy och deras kumpan Alexander ”Chimp” Twist på jakt efter den ökände bankrånaren Edward ”Finky” Finglass miljonbyte från hans sista kupp, som enligt Finglass skulle vara gömt i Mon Repos.

Efter att fastighetsmäklaren och lokalhistorikern Mr Cornelius berättat att San Rafael avdelades från Mon Repos långt efter Finglass kupp hittar Sam bytet och kan nu gifta sig med sitt hjärtas dam.

The Story of Cedric, Meet Mr Mulliner, (1929) handlar om en av Mr Mulliners många kusiner, en medelålders ungtkarl och klädsnobb och devot dyrkare av aristokratin som, för att behaga en ung dam ur sagda aristokrati, låtit sig övertalas att byta ut sina eleganta svarta skor mot ett par knallgula dito. För att slippa bli sedd ute på stan i dessa hiskligheter tar han en taxi till nr 7, Nasturtium Villas, Marigold Road, Valley Fields "that picturesque suburb in the south-eastern postal division of London" där hans sekreterare, Miss Watling, bor med sin gamle far för att be henne åka till hans stadsvåning och hämta ett par svarta skor. Efter diverse äventyrligheter slutar det hela med att Miss Watling bestämmer att Cedric ska gifta sig med henne.

Nästa gång, *Big Money(1931)/Fina papper(1936)*, är scenen Mulberry Grove, en liten återvändsgata med tre hus, det fristående Castlewood och parhusen Peacehaven och The Nook. Där bor, i tur och ordning, Major Flood-Smith, hans niece Katherine Valentine, Lord Biskerton "Biscuit" och hans gamle skolkamrat Berry Conway.

Katherine Valentine är dotter till majorens syster i USA och bortskickad till England för att "glömma" sin, i föräldrarnas tycke, olämplige fästman, skådespelaren Merwyn Flock. (Namnet Merwyn visar tydligt att även Plum finner honom olämplig.)

Lord Biskerton, pank och svårt skuldsatt, nyförlovad med den amerikanska arvtagerskan Ann Moon har hyrt Peacehaven för att gömma sig för de alltmer pockande fordringsägarna. Han blir naturligtvis störtkär i Katherine samtidigt som Berry i bästa Wodehousestil lika blixtnabbt faller för Ann.

Biscuits och Berrys ekonomiska problem löser sig när det visar sig att de värdelösa gruvaktier de blivit pålurade kommer att rusa i höjden på börsen sedan man faktiskt funnit en rik fyndighet i gruvan.

Peacehaven beskrivs som "en tvåvåningsbyggnad i den neo-suburbo-gotiska stilen, uppbyggd av tegelstenar, vilka föreföllo att långsamt återhämta sig efter en attack av gulsot."

I *Pigs Have Wings(1952)/Svinhugg går igen(1953)* har alla butlers butler Beach's niece, Maudie Stubbs, ett trevligt litet hus i Valley Fields.

I *Something Fishy* (1957)/*Rävspel*(1957) som utspelar sig 1955 får vi veta att Augustus Keggs efter en lång och mycket lönsam karriär som butler i både England och USA nu köpt Castlewood, Peacehaven och The Nook. Han förekommer först i *The Good Angel* (*The Man Upstairs*, 1914), *A Damsel in Distress*(1919)/*En flicka i trångmål*(1921) och flyttar sedan till USA, först till Mrs Lora Delane Porter som försökte avla fram det perfekta barnet i *The Coming of Bill* (1920), ett ganska förfärligt pekoral som vad jag kan finna aldrig översattes till svenska, vilket de svenska läsarna ska vara tacksamma för. Därefter tjänade han hos den store finansmannen J.J.Bunyan där han tjuvlyssnade sig till goda placeringar, och som tack vare att han lydde Mortimer Bayliss råd lyckades rädda före den stora börskraschen den Svarta Torsdagen 24 oktober 1929. Han bor själv i Castlewood, för tillfället med sin forne och siste arbetsgivare Lord Uffenham och dennes niece Jane Benedick och hyr ut de två andra husen varav Peacehaven till Stanhope Twine. Denne är en, enligt sin egen uppfattning, stor skulptör och förlovad med Jane Benedick, ett förhållande som Lord Uffenham starkt ogillar. Naturligtvis kan inte en självgod skulptör få hjältinnan i en Wodehouseroman, det får den unge amerikanen Bill Hollister. Även här löses alla ekonomiska bekymmer för de unga tu genom en oväntad förmögenhet, det är ju mycket sällan tal om att man ska försörja sig med ett vanligt arbete

1961 ger Mr Keggs sig ut på en jordenruntkryssning och låter då Mr Cornelius hyra ut Castlewood till paret Molloy. Mr Molloy är den här gången en mycket framgångsrik säljare av värdelösa aktier i Silver River Oil and Refinery Corporation medan hustrun Dolly ägnar sig åt ficktjuveri och varuhusstölder, den här gången dessvärre resulterande i en månads fängelse. För att komma närmare storstadens puls lämnar maken då Valley Fields och tar in på ett hotell. Återseendet med lilla frun blir ömt även om Dolly blir upprörd när hon får veta att han lämnat Castlewood. Där ligger nämligen Mrs Prossers dyra juveler som Dolly under en kort sejour som husa hos familjen lyckats stjäla..

Huset har under tiden hyrts ut till succéromanförfattarinnan Leila Yorke, som av Freddie Widgeon, för tillfället boende i Peacehaven, intalats att Valley Fields skulle vara en litterärt stimulerande miljö. Detta gjorde han för att få chansen att försonas med sin före detta fästmö, Sally Foster, som är författarinnans sekreterare.

I ett försök att komma åt stöldgodset försöker Mr Molloy nästla sig in i Castlewood men misslyckas kapitalt när Mrs Yorke känner igen honom som den som tre år tidigare på kasinot i Le Touquet lurat på henne värdelösa aktier för tusen pund. Efter diverse dramatiska turer och där deras gamle, och gediget skurkaktige, kumpan ”Chimp” Twist lyckats ta sig in i i huset och

snott åt sig juvelerna men, för att rädda sig från lagens långa arm, blivit tvungen slänga dem ifrån sig i gräset där Freddie råkade hitta dyrgriparna. Han förväntade sig nu, med viss rätt, att Oofy Prosser skulle visa sin stora tacksamhet med en riklig hittelön, som Freddie mer än väl behövde eftersom även han låtit sig luras av den vältalige ”Soapy” Molloy och lagt ner hela sitt kapital i Silver River Oil. Därav blev dock intet, tvärtom blev Oofy störtur och nedkallade all världens förbannelser över den stackars Freddie. Han hade nämligen försäkrat dem för dubbla värdet och blev nu tvungen lämna tillbaka pengarna.

Naturligtvis får Freddie sin Sally och lika självklart löser sig alla ekonomiska bekymmer för de unga tu tack vare en räddande ängel i Mr Cornelius gestalt. Allt detta berättas i *Ice in the Bedroom*(1961)/ *Sköna juveler*(1962). Där avslöjas också att Mr Cornelius heter Percy, åtminstone kallar Mrs C honom så.

Sista gången Valley Fields omnämns är i *Bachelors Anonymous*(1973)/*Inbitna ungarlar*(1974) när Sally Fitch säger att hon ska hälsa på sin gamla Nanny som bor i The Laurels, Burbage Road. Här möter även den inbitne ungarlen Wilbur Trout sitt öde i form av Amelia Bingham.